

ПРЕДСТАВНИК
Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

вул. Інститутська, 21/8, м. Київ, 01008

E-mail: hotline@ombudsman.gov.ua

тел. (044) 253 48 59, факс 226 34 27

.. 20 № _____

На № _____ від .. 20 _____

Долінцю Б.

foi+request-54175-

c37e29a5@dostup.pravda.com.ua

Шановний пане Богдане!

Додатково до листа від 11.09.2019 № 22.1.01/416.14/511.13/19/ЗІ щодо надання роз'яснень положень норм чинного законодавства, а саме Закону України «Про доступ до публічної інформації» повідомляю.

Закон України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.

Відповідно до частини четвертої статті 13 Закону усі розпорядники інформації незалежно від нормативно-правового акта, на підставі якого вони діють, при вирішенні питань щодо доступу до інформації мають керуватися цим Законом.

Відповідно до статті 1 Закону публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом. Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Таким чином, під публічною інформацією розуміється вся інформація, якою володіє орган державної влади та яка є відображеною та задокументованою будь-якими засобами та на будь-яких носіях.

При цьому, вказаним Законом визначено види інформації з обмеженим доступом та підстави, за якими розпорядник інформації може обмежити доступ до інформації.

Інформацією з обмеженим доступом є: 1) конфіденційна інформація; 2) таємна інформація; 3) службова інформація (частина перша статті 6 Закону).

Розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, зокрема, у разі, якщо інформація, що запитується, належить до категорії

інформації з обмеженим доступом відповідно до частини другої статті 6 цього Закону (пункт 2 частини першої статті 22 Закону).

Зокрема, частиною другою статті 6 Закону передбачено, що обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог: 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Згідно частини першої статті 7 Закону конфіденційна інформація – інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов. Не може бути віднесена до конфіденційної інформація, зазначена в частині першій і другій статті 13 цього Закону.

Водночас, відповідно до частини другої статті 5 Закону України «Про захист персональних даних» персональні дані можуть бути віднесені до конфіденційної інформації про особу законом або відповідною особою. Не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення особою, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень.

З вказаного слідує, що конфіденційною не може бути лише інформація пов'язана фактично із проходженням державним службовцем або службовцем органу місцевого самоврядування служби. При цьому, інформація щодо результатів співбесіди кандидатів на посаду, а також відомості середніх балів кандидатів на посаду, не стосується виконання такими особами владних управлінських функцій, оскільки передусь призначенню на посаду, а відтак є конфіденційною.

Відповідно до частини другої статті 7 Закону розпорядники інформації, визначені частиною першою статті 13 цього Закону, які володіють конфіденційною інформацією, можуть поширювати її лише за згодою осіб, які обмежили доступ до інформації, а за відсутності такої згоди - лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Слід зазначити, що розпорядник інформації при надходженні запиту на інформацію щодо доступу до конфіденційної інформації не позбавлений обов'язку застосувати положення частини другої статті 6 Закону з метою вирішення питання щодо її надання чи відмови у наданні.

Не зважаючи на вказане, згідно частини сьомої статті 6 Закону обмеженню підлягає інформація, а не документ. Якщо документ містить інформацію з обмеженим доступом, для ознайомлення надається інформація, доступ до якої необмежений.

Тобто, незважаючи на наявність в документах щодо результатів співбесіди кандидатів на посаду, а також відомостей середніх балів кандидатів на посаду конфіденційної інформації, розпорядник такої інформації зобов'язаний надати копії таких документів з вилученням (у будь який-спосіб) інформації, доступ до якої необхідно обмежити.

Зважаючи на те, що конкурси на зайняття вакантних посад публічної служби часто проводяться в режимі он-лайн, або з подальшою публікацією відеозапису процесу відбору, слід враховувати, що інформація з обмеженим доступом має надаватися розпорядником інформації, якщо він правомірно оприлюднив її раніше (частина третя статті 6 Закону).

Звертаю Вашу увагу, що цей лист є роз'ясненням та за своєю суттю носить рекомендаційний характер.

**З повагою
представник Уповноваженого
з дотримання інформаційних прав
та представництва
в Конституційному Суді України**

В. Барвіцький